

Tíðargrein um festivalar

SMELTI- POTTUR AV MENTANUM

Fólk við ymiskum bakrgundum, sum fara á festival, skapa eitt minisamfelag

SIGURJÓN EINARSSON

Summarið er her, ella tað sigur kalendarin. Tími ikki at koma inn á veðrið. Tað kunnu øll hini skræða seg um.

Tað týðningarmiklasta er (fyri summi) at G! er her! Hetta er tíðin, tá tær snøggu troyggjurnar, í alskyns litum og við við ymiskum mynstrum, verða luftaðar til ársins G! festival. Onkur helt einaferð fyri, at allar tær ymisku troyggjurnar á G! vóru eins og við føroysku klæðunum á Ólavssøku – mann er íklæddur hesum einaferð um árið. So um tú veruliga fert á festival at lurta eftir tónleiki ella bert verður drigin við at tinum vinfólki, tí tað nokk einki annað er á skránni enn G!, so veitst tú nokk alíkvæl, at tað gott kann verða eitt eitt sindur serstakt stað at ferðast í.

Tónleikur og kenslur

Tónleikur hevur altíð havt stóra ávirkan á okkum. Vit uppfata tónleik ymiskt, men okkum dámar altíð ein ella annan sang ella tónleikastíl, ið rørir okkara hjartastreingir og ríkar lýtuna. Men hví hevur tónleikur so stóra ávirkan á okkum menniskju? Tað lysti mær at vita.

Eitt svar kundi verið, at tónleikur er tætt knýttur at gleði. Tónleikur hevur so stóra ávirkan á okkara kenslur, at bert við at hoyra ein sang, kann vera nokk til at ávirka títt sinnalag á ein

»Tað liggur eitt stórt sálarligt aspekt aftanfyri tónleikin, og hvussu tónleikur ávirkar kenslurnar hjá fólki ...«

ella annan hátt. Tað liggur eitt stórt sálarligt aspekt aftanfyri tónleikin, og hvussu tónleikur ávirkar kenslurnar hjá fólki, og hetta kemur serliga til kennar til tónleikafestivalar. Tú hevur tínar vinir og kenningar rundan um teg og eisini fremmand fólk, ið hava sama kærleika fyri tónleiki sum tú. Felagsskapurin, og tað, at fólk samlast, er við til at skapa eitt samband millum fólk, og hetta felagssambandið millum fólk er viðvirkandi til, at vit gerast í góðum lag. Og tað er tað gindakenda við festivalum. Teir hava tann møguleikan at gera júst hetta, tá ið tað jú handlar um tónleik.

Hetta tætt sambandið millum tónleik og kenslur kenna vit nokk øll til. Kenslur kunnu verða sterkar, yvirraskandi, góðar, keðiligar ella pínufullar. Hvussu er og ikki, so kenna vit øll, ið lurta eftir tónleiki, at kenslurnar vakna í okkum á ein ella annan hátt. Hetta kann gerast gjøgnum sjálvan sangin, tekstin ella upptráðkanina á palli. Og aftur her eru tað tónleikafestivalar, ið samantvinna tey bæði tingini, ið kann økja um gleðina hjá tí einstaka: Tónleikur og fólk.

At samskifta við onnur fólk um t.d. ein bólk, ið tær dámar, er við til at skapa eitt sterkt samband millum

teg, hini, ið halda tað sama sum tú og so tey, ið framføra á pallinum.

Tónleikafestivalar sum mentanarrúm

Ein tónleikafestivalur hevur uppá ein ella annan máta sítt egna mentanarrúm. Her er ein smeltipottur av mentanum, ið kunnu verða viðvirkandi til at skapa sína egnu mentan. Tað kann tó verða trupult at greiða frá, hvat eitt mentanarrúm er. Tað kann merkja so nógv; eitt nú tað fysiska rúmið, ið tú ert í, sum t.d. heima í húsinum ella íbúðini, eins og tað ikki-fysiska rúmið sum eitt nú við sosialu miðlunum.

Mentanarrúmið er gott og væl blandað við ymiskum sosialum bólkum og hava nógvir ymiskar mentanarligar bakgrundir, tilætlað ella ei, ið eru við til at skapa nýggj mentanarrúm. Og tá ið tú skilir umstøðurnar við einum tónleikafestivali, finnur tú kanska útav, at her eru nakrar rutinur og ritualir, ið ger ein tónleikafestival so serligan og einstakan. Tí hóast tað tónleikasliga kann spenna seg víða á teimum ymisku tónleikafestivalunum, so deila tær sama tanka um felagsskap og finna sína fasta legu við tíðini, soleiðis sum teir ymisku festivalarnir finna sítt egið stev við árunum. Í dag vita vit nokkso væl, hvat t.d. G! ella Summarfestivalurin stendur fyri. Konseptið er eftirhondini kent av sínum brúkarum.

Tónleikafestivalar blíva eitt minisamfelag

Tá so fleiri fólk fara á tónleikafestival, við so nógvum ymiskum bakgrundum, kann hetta virka sum um, at her verður skapt eitt minisamfelag. Í triggjar dagar eru fólk saman á einum stað, ið fær sítt egna lív. Tá nógv ymisk fólk verða blandað saman, so fáa vit nógv ymisk sjónarmið viðvíkjandi tónleikinum. Hvør einstakur hevur sín egna yndisbólk og hava kanska eisini ein tanka um, hvussu tey vilja uppliva og njóta tónleikafestivalin.

Fyri summi er tónleikur ikki bert